

РЕШЕНИЕ

№ 2948

гр. София, 03.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8090** по описа за **2021** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), чрез процесуален представител юрк. Х. против Решение от 08.06.2021 г., постановено по НАХД № 998/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 112 състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 143/09.11.2020 г., издадено от директора на СДВР, с което на К. А. Д., на основание чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето (ЗЗДр.), е наложено административно наказание "глоба" в размер на 300 лв.

В жалбата се релевират доводи за неправилност и необоснованост на въззивното решение, като постановено в противоречие с материалния закон. Оспорва се изводът на съда, че от приетата и установената фактическа обстановка не се доказва по несъмнен начин твърдяното в АУАН и НП нарушение. На следващо място оспорва и извода на въззивния съд, че заповедите на министъра на здравеопазването, с които се въвеждат протиепидемични мерки, са нормативни актове и като такива не са били обнародвани в ДВ и съответно не са възпроизвели действие, а за адресатите им не е възникнало задължение да изпълняват въведените с тях протиепидемични мерки. По отношение на допуснатата грешка в името в констатациите на НП, я намира за

очевидна фактическа такава, която не обуславя незаконосъобразност на НП. Позовава се на демонстрираното пренебрежие на жалбоподателя към въведените противоепидемични мерки, при констатиране на нарушението. Моли съда решението на СРС да бъде отменено и да потвърди като законосъобразно НП. Претендира разноска за юрисконсултско възнаграждение. Ответникът К. А. Д. в подробен писмен отговор по касационната жалба я оспорва и иска отхвърлянето ѝ. Претендира разноска.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за отхвърляне на касационната жалба и потвърждаване на решението на СРС.

Административен съд София - град, XX касационен състав като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят, като дадените показания са намерили отражение в изясняването на спора от фактическа страна.

Районният съд е приел, че на 19.10.2020 г., около 15:45 ч. К. А. Д. се намирал на вестибюла на метростанция „Западен парк“ като бил без поставена защитна маска на лицето или, друго средство, което да покрива носа и устата му. Бил забелязан от свидетеля Й. Т., която му поискала документ за самоличност и му съставила АУАН № 358191/19.10.2020 г. за извършено нарушение на чл. 209а, ал. 1 от ЗЗдр. На основание АУАН, директорът на СДВР е издал процесното НП № 143/09.11.2020 г., с което за извършеното нарушение на Д. е наложено административно наказание „глоба“ от 300 лв.

За да отмени НП, СРС е изложил няколко отделни съображения за незаконосъобразност: 1) Приел е, че нарушението се изразява в неспазване на заповед, която представлява нормативен акт, но не е обнародвана и не е влязла в сила за процесния период; 2) Независимо обаче дали ще се приеме, че заповедта е общ административен акт или нормативен такъв, и в двата случая наказателното постановление е незаконосъобразно, тъй като общ административен акт не може да попълва хипотезата на бланкетна материалноправна или санкционна законова норма; 3) Въззивният съд е счел, че НП е издадено при съществено процесуално нарушение, защото е опсочена като нарушена само разпоредбата на чл.209а, ал.1 от ЗЗ, но не и на нормативния административен акт, който попълва бланкетната норма на законовата разпоредба; 4) В НП постановление е посочено, че описаното представлява извършено нарушение от друго лице, не от жалбоподателя – лицето В. Д. М., за който по делото няма никакви данни и 5) Заповедта на министъра на здравеопазването не е закон или подзаконен акт, поради което не може да определят вида на нарушението, както препраща чл.209а от ЗЗ.

Решението е правилно като краен резултат.

В НП е допусната грешка, която води до незаконосъобразност, което правилно е мотивирало СРС да го отмени. В констатациите, след описание на нарушението е посочено, че „с деянието си В. Д. М. виновно е нарушила чл.209а, ал.1 от Закона за

здравето“, а наказаното лице е ответникът К. А. Д.. Това разминаване в индивидуализиране на нарушителя, който се сочи от административнонаказващият орган като виновно нарушил съответната разпоредба и наказаното лице е съществено. Не може да бъде споделено възражението на касатора, че не е допуснато нарушение от категорията на съществените, тъй като се касаело за очевидна техническа грешка, името на нарушителя следвало от АУАН. Административно–наказателната дейност е строго формална дейност, поради същността си, при която се прилага държавната принуда и се налагат наказания за деяния, които са обявени за нарушения. Противоречието между името на нарушителя, за който се сочи, че виновно е нарушил съответната разпоредба и на наказаното лице, е съществено за съдържанието на НП. Следва да се има предвид, че твърдяната грешка в името на виновния нарушител е допусната в НП, която грешка не може да бъде отстранена по реда на чл.53, ал.2 от ЗАНН, който допуска отстраняване на нередовност, но допусната в АУАН.

Извън горното по останалите мотиви на съда, настоящата касационна инстанция приема следните съображения:

Не се споделя изводът на въззивния съд, че заповедите на министъра на здравеопазването, с които се въвеждат противоепидемични мерки, са нормативни актове и като такива, след като не са били обнародвани в ДВ, не са възпроизвели действие, а за адресатите им не е възникнало задължение да изпълняват въведените с тях противоепидемични мерки.

Заповед №РД-01-548/30.05.2020 г. на министъра на здравеопазването, е издадена на основание чл. 63, ал. 4 и 11 и чл. 63в от Закона за здравето и във връзка с Решение №325 г. на Министерски съвет за обявяване на извънредна епидемична обстановка и предложение от Главния държавен здравен инспектор. Видно от нейното съдържание и разпоредителната част, тя носи белезите на общ административен акт по смисъла на чл. 65 от АПК и кодексът не предвижда обявяване на общите административни актове в Държавен вестник, а е уредено специално производство във връзка с тяхното приемане и оповестяване. От тези правила е налице изключение като съгласно чл. 73 от АПК когато неотложно трябва да се издаде общ административен акт за предотвратяване или преустановяване на нарушения, свързани с националната сигурност и обществения ред, за осигуряване на живота, здравето и имуществото на гражданите, може да не се спазят някои от разпоредбите на този раздел за уведомяване и участие на заинтересованите лица в производството по издаване на акта. В тези случаи в хода на изпълнението на акта се оповестяват съображенията за издаването му. Процесната заповед не урежда абстрактни правила за поведение при извънредно положение поради здравни причини, нито дори правила за COVID епидемии, а има за цел да уредят възникналата ситуация покрай настъпилата актуална пандемия с COVID-19. Заповедите на министъра на здравеопазването във връзка с въвеждането на противоепидемични мерки във време на пандемията са издадени именно в неотложна ситуация за опазване на живота и здравето на гражданите на територията на страната като същите са оповестени чрез средствата за масово осведомяване, чрез извънредни пресконференции, както и на страницата на Министерство на здравеопазването. По делото не е спорно, че процесната заповед, посочена в наказателното постановление, е обявена в интернет, на страницата на МЗ, поради което съдът намира, че е породила правно действие. Чрез позоваване от наказващия орган и на посочената заповед, във връзка с чл.209а от ЗЗ е изпълнено изискването за реквизит в НП да се посочат разпоредбите, които са били нарушени.

Независимо от горното, предвид противоречието, допуснато при посочване на нарушителя, който виновно е нарушил цитираните разпоредби и на наказаното лице, НП е незаконосъобразно на това основание и правилно СРС го е отменил с обжалваното решение, което следва да се остави в сила.

Разноски са претендирани от ответника, но не са представени доказателства пред касационната инстанция да са направени такива, поради което съдът не се произнася.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК, Административен съд София – град, XX Касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 08.06.2021 г., постановено по НАХД № 998/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 112 състав

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.